

A Pécsi Ítéltábla Pécsett, a 2020. évi február hó 18. napján megtartott nyilvános fellebbezési tárgyalás alapján meghozta a következő

ítéletet:

A másodfokú bíróság az életveszélyt okozó testi sértés büntette miatt **vádlott** ellen indult büntetőügyben a Kaposvári Törvényszék 13.B.368/2018/31/I. számú ítéletét akként változtatja meg, hogy a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés és a közügyektől eltiltás tartamát 5-5 (öt)-(öt) évre enyhíti.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A kiszabott szabadságvesztés tartamába továbbmenően beszámítja a 2019. június 12. napjától a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt.

Kötelezi a vádlottat a másodfokú eljárásban felmerült 30.000 (harmincezer) forint bünyügyi költség megfizetésére.

Indokolás

- [1] A Kaposvári Törvényszék 13.B.368/2018/31/I. számú, 2019. június 12. napján kelt ítéletével vádlottat életveszélyt okozó testi sértés büntette [a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (továbbiakban: Btk.) 164. § (1) bekezdés és (8) bekezdés I. fordulat] miatt, mint többszörös visszaesőt 7 év szabadságvesztésre és 7 év közügyektől eltiltásra ítélte. A bíróság a szabadságvesztés-büntetést fegyház fokozatban rendelte végrehajtani azzal, hogy a vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható.
- A büntetésbe az előzetes fogvatartásban töltött időt beszámította és kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült bünyügyi költség megfizetésére.
- [2] A törvényszék ítélete ellen az ügyész a vádlott terhére a büntetés súlyosítása végett, a vádlott és védője elsősorban felmentésért, másodsorban enyhítés végett jelentett be fellebbezést.
- A Pécsi Fellebbviteli Főügyészség átiratában és a nyilvános ülésen jelenlevő képviselője útján a tényállás kisebb körű kiegészítése és a bűnösségi körülmények pontosítása mellett a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés és közügyektől eltiltás súlyosítására tett indítványt. A vádlott védője jogorvoslati kérelmének megfelelően szólalt fel.
- [3] A vádlott 4. és 11. sorszám alatti beadványaiban bizonyítási indítványokat terjesztett elő. Kérte, hogy a másodfokú bíróság bizonyítékként értékelje és szerezz be a fogdai befogadásáról készült orvosi iratot azzal kapcsolatosan, hogy a sértett bántalmazása során keletkezett-e sérülése. Indítványozta a Kaposvári Törvényszék tárgyalási jegyzőkönyvéről készült hangfelvételek

beszerzését, tekintettel arra, hogy álláspontja szerint a sértett és a gyermekkorú tanú vallomása ellentmondásos. Ezen túlmenően új orvosszakértő kirendelésére is indítványt tett.

- [4] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság fellebbezésekkal sérelmezett ítéletét a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (továbbiakban: Be.) 590. § (1) bekezdése alapján az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül.

A Be. 590. § (2) bekezdése értelmében a felülbírálat kiterjedt a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására, az intézkedés alkalmazására vonatkozó rendelkezésekre, az indokolás helyességére és az eljárási szabályok megtartására is. A (7) bekezdés szerint pedig a másodfokú bíróság hivatalból vizsgálta az egyszerűsített felülvizsgálatra vonatkozó rendelkezéseket.

- [5] A másodfokú bíróság a felülbírálat során észlelte, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás a Be. 592. § (2) bekezdésének a) pontjában írt okból részben megalapozatlan, mert hiányosan tartalmazza a vádlott korábbi elítéléseit.

- [6] A másodfokú bíróság a részbeni megalapozatlanság kiküszöbölése érdekében a Be. 593. § (1) bekezdésének a) pontja szerint - az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalma alapján - a tényállást az alábbiak szerint egészítette ki:

- a vádlottat a Kaposvári Járásbíróság a 2013. március 6. napján jogerőre emelkedett 6.B.696/2012/5. számú ítéletével lopás vétsége miatt 200 óra közérdekű munkára ítélte.
- a Kaposvári Járásbíróság a 2013. július 8. napján jogerős 1.B.333/2013/7. számú ítéletével lopás vétsége miatt, mint visszaesőt 10 hó börtönre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte.
- a Kaposvári Járásbíróság a 2017. február 23. napján kelt 4.B.107/2016/24/2. számú ítéletével - amely a Kaposvári Törvényszék 2.Bf.161/2017/3/II. számú határozatával 2017. május 18. napján emelkedett jogerőre -, mint többszörös visszaesőt lopás vétsége miatt 40 nap elzárásra ítélte.
- a sértett sérülései közül a vese és a húgyúti sérülések eredményeztek közvetett életveszélyt (*Kaposvári Törvényszék 13.B.368/2018/30. számú tárgyalási jegyzőkönyv 3. oldal, dr. szakértő szakértő*).

A vádlott korábbi, visszaesőként elkövetett bűncselekmény miatti jogerős szabadságvesztésre ítéletéből - a Nagyatádi Járásbíróság 2. szám alatti ítélete - 2017. október 8. napján szabadult, így az újabb szándékos bűncselekmény elkövetéséig 3 év még nem telt el, ezért a vádlott a Btk. 459. § 31. b) pontja alapján többszörös visszaeső.

- [7] A fenti kiegészítéssel az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás megalapozottá vált, így az - a Be. 593. § (3) bekezdése értelmében - irányadó volt a másodfokú eljárásban is.

- [8] A felülbírálat során a másodfokú bíróság észlelte, hogy a Kaposvári Törvényszék eljárási szabályt sértett, amikor a nyomozati iratok 123. oldalán található, gyk. tanú 5 vallomásáról készült kivonatot bizonyítékként értékelte.

A Be. 358. § (1) bekezdése szerint, ha e törvény másként nem rendelkezik, az ügyészség és a nyomozó hatóság az eljárási cselekményről írásbeli jegyzőkönyvet készít. A (2) bekezdés b) pontja pedig további kötelezettségként előírja - ha azt jogszabály elrendeli - kép- és hangfelvétel készítését, az eljárási cselekményről egyidejűleg végzett jegyzőkönyvezés mellett. Jelen ügyben is erről van szó, miután gyk. tanú 5 tanú a Be. 83. § a) pontja alapján különleges bánásmódot igénylő személynek minősül, akinek a kihallgatásáról a Be. 88. § (1) bekezdés d) pontja alapján kép- és hangfelvételt kell készíteni, ami azonban nem pótolja a jegyzőkönyvet. A Be. 360. § (5) bekezdése előírja a kép- és hangfelvétel ügyiratok közötti kezelését, míg a (8)-(11) bekezdések további rendelkezéseket tartalmaznak arra az esetre, ha a kép- és hangfelvétel, illetve a jegyzőkönyv tartalma eltér egymástól.

A Somogy Megyei Rendőr-főkapitányság a fentiekben írt rendelkezések betartása mellett a tanú kihallgatásáról kép- és hangfelvételt készített, a felvételt azonban nem csatolta az iratokhoz, és ezzel

megsértette a Be. 360. § (5) bekezdésében írt rendelkezést. Ugyanakkor a tanú kihallgatásáról jegyzőkönyvet - a Be. idézett rendelkezései ellenére - nem készített.

A nyomozati iratok 119. oldalán található és 2018. április 18. napján készült jegyzőkönyv *a tanú vallomását nem tartalmazza*, hanem csupán a tanúzási figyelmeztetéseket, valamint a kép- és hangfelvétel készítésére utalást. A tanú vallomásáról készült jegyzőkönyv helyett a nyomozó hatóság tagja 2018. május 14-én a gyermekkorú tanú kihallgatásáról egy kivonatot készített, ami a nyomozati iratok 123. oldalán található.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint a Be. vonatkozó előírásai értelmében a nyomozó hatóság a tanú vallomását jegyzőkönyv helyett nem rögzítheti egy kivonatban akként, hogy a tanú által elmondottakból bizonyos általa fontosnak tartott részeket kiemel, bizonyos részeket pedig mellőz, miután ezzel a vallomás hitelességét torzíja. A nyomozó hatóság által a vallomásról készült kivonat nem tekinthető a gyermekkorú tanú vallomását tartalmazó jegyzőkönyvnek, az bizonyítékként ebben a formában nem értékelhető. Helyette - jegyzőkönyv hiányában - a kép- és hangfelvétel tekinthető bizonyítéknak, annak a Be. 532. § rendelkezései figyelembevételével történő bemutatását követően.

A törvényszék nem észlelte a részletezett eljárási szabálysértést, és a tanú vallomásáról készült kivonatot olvasta fel a tárgyaláson, majd az abban foglaltakat a tanú vallomásaként értékelte a bizonyítékok mérlegelése során.

[9] Ezt az eljárási szabálysértést észlelve a másodfokú bíróság az ügyben bizonyítást és tárgyalás tartását rendelte el. Rövid úton beszerezte a tanú kihallgatásáról készült kép- és hangfelvételt, azt a tárgyaláson a Be. 532. § (1) és (2) bekezdéseinek megfelelően bemutatta, lejátszotta és ezzel gyk. tanú 5 vallomását a tárgyalás anyagává tette, így az bizonyítékként felhasználható volt.

[10] A törvényszék a tényállást a vádlott tagadásával szemben alapvetően a sértett és gyk. tanú 5 vallomása, valamint a vallomásaikat alátámasztó tanúk vallomásai és az orvosszakértői vélemény alapján állapította meg. Helytállóan vetette el a törvényszék a vádlott védekezését, amelyben arra hivatkozott, hogy nem bántalmazta a sértettet, a sértett a lovasfogatáról leesve szenvedte el a sérüléseit. Az eljárás során kihallgatott tanúk, tanú 7 és tanú 1 egybehangzóan állították, hogy a vádbeli napon a délutáni órákbann, a ... utca .. szám alatti lakásban találkoztak sértettel. Ekkor a sértett ittas állapotban volt, de sérülést nem láttak rajta. Miután a sértett távozott, rövid idő, kb. fél óra elteltével már a közelben az utcán feküdt súlyos sérülésekkel. Tekintettel a sértett távozása után eltelt rövid időre kizárható, hogy a sértett aztól történő távozását követően hazament, otthon befogta a lovait, majd a lovaskocsiról leesve sérüléseket szenvedett el.

[11] Ebből következően azól történt távozása után a sértett bántalmazás áldozata lett.

A bántalmazás elkövetője pedig - amint azt a sértett és a bántalmazását észlelő nevelt fia, gyk. tanú 5 vallotta - nem lehetett más, mint a vádlott. A sértett és gyk. tanú 5 vallomásában előadott bántalmazási módot támasztja alá az aggálytalan orvosszakértői véleménynek a sérülések keletkezési módjára vonatkozó része is.

[12] Mindezekre figyelemmel az elsőfokú bíróság helyesen vetette el a vádlott védekezését és a bizonyítékok okszerű mérlegelésével következtetett a vádlott bűnösségére. Erre is figyelemmel a másodfokú bíróság a vádlott bizonyítási indítványait elutasította, mert attól nem várható a megállapított tényállást kétséggé tevő bizonyíték.

[13] A büntetés kiszabását meghatározó tényezőket az elsőfokú bíróság túlnyomórészt helyesen tárta fel. Helytelenül értékelte azonban a vádlott többszörös visszaesői mivoltát a súlyosító körülmények között. A Btk. 89. § (1) bekezdése alapján ugyanis a különös és többszörös visszaeső elkövetővel szemben az újabb bűncselekmény büntetési tételének felső határa a felével emelkedik. Így a vádlottal szemben a többszörös visszaesői minősége súlyosabb büntetés kiszabására ad lehetőséget, ezért annak súlyosító körülménykénti értékelése a kétszeres értékelés tilalmába ütközik. Ezzel szemben a vádlott terhére kell értékelni, hogy a többszörös visszaesői minőségén túl is büntetett előéletű. A vádlott a 30. életévét még nem töltötte be, folyamatosan bűncselekményeket követ el, a

jelen eljárásban elbíralt cselekményét is röviddel a korábbi szabadságvesztés-büntetéséből történt szabadulása után hajtotta végre. A sértett brutális bántalmazására és a vádlott előéletére is figyelemmel arra lehet következtetni, hogy a vádlott bűnöző életmódot folytat, a vele szemben korábban alkalmazott büntetések nem vezettek eredményre. Személyében tehát fokozott társadalomra veszélyesség ismerhető fel.

- [14] Nem értékelte ugyanakkor az elsőfokú bíróság, hogy az elbíralt cselekmény elkövetését a sértett jogszerűtlen magatartása váltotta ki. Az irányadó tényállás szerint a sértett ittasan bement a vádlott udvarába és megpróbálta onnan elkötni a vádlott által korábban talált kutyát. Magatartásán a vádlott joggal háborodott fel, és szólította fel a sértettet annak abbahagyására. Reakciója azonban túlment a jog által tolerálható határokon. A sértetti magatartás, sértetti közrehatás tehát lényeges, a vádlott javára értékelhető enyhítő körülmény.
- [15] Erre tekintettel a másodfokú bíróság a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés és közügyektől eltiltás tartamát a rendelkező részben írtak szerint enyhítette.
- [16] A vádlottnak és védőjének az enyhítést célzó fellebbezése így megalapozott volt.
- [17] A másodfokú bíróság - a Be. 606. § (1) bekezdése alapján - az elsőfokú bíróság ítéletét a vádlottal szemben alkalmazott büntetőjogi jogkövetkezményekre vonatkozó részében megváltoztatta, míg egyéb törvényes rendelkezéseit a Be. 605. § (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.
- [18] Az ítéletábra a Btk. 92. § (1) és (2) bekezdései alapján rendelkezett az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a másodfokú eljárás befejezéséig előzetes fogvatartásban töltött idő szabadságvesztésbe történő beszámításáról.
- [19] A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség megfizetésére a Be. 613. § (1) bekezdése alapján a vádlott köteles.

Pécs, 2020. február 18.

Dr. Makai Lajos s.k. a tanács elnöke, Dr. Tóth Sándor s.k. előadó bíró, Dr. Bencze Beáta s.k. bíró

A Kaposvári Törvényszék 13.B.368/2018/31/I. számú ítélete a Pécsi Ítéletábra Bf.I.59/2019/19. számú ítélete folytán - az abban írt változtatásokkal - 2020. évi február hó 18. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

. Makai Lajos s.k.

a tanács elnöke